

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 4144/2019
05.02.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић и Гордане Комненић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Бранислав Милоичић, адвокат из ..., против туженог ББ, чији је пуномоћник Дејан Перић, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 400/18 од 05.03.2018. године, у седници од 05.02.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 400/18 од 05.03.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1. 400/18 од 05.03.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П1. 824/17 од 15.11.2017. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца. Ставом другим изреке тужени је обавезан да тужиоцу на име неисплаћене отпремнине исплати 567.3600,00 динара са законском затезном каматом од 01.10.2005. године до исплате. Ставом трећим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 159.645,57 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 400/18 од 05.03.2018. године одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 395. Закона о парничном поступку.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Р4. 8/18 од 24.09.2018. године предложено је Врховном касационом суду одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 395. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној, у смислу члана 395. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ 125/04, 111/09), који се примењује на основу члана 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ 72/11). Наиме, у решењу

Апелационог суда у Новом Саду којим се Врховном касационом суду предлаже одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, није образложено у чему се састоји потреба уједначавања судске праксе, односно потреба разматрања правних питања од општег интереса или новог тумачења права. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 401. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

У тужби поднетој суду 09.08.2007. године тражена је исплата износа од 1.900.000,00 динара. Поднеском од 30.08.2017. године тужбени захтев је смањен на износ од 567.360 динара.

Будући да је тужба у овом поступку поднета пре ступања на снагу важећег закона о парничном поступку (01.02.2012. године), на ревизијски поступак примењују се одредбе ранијег ЗПП, осим у погледу ревизијског цензуса. С обзиром да је побијана другостепена пресуда донета након ступања на снагу Закона о изменама и допунама ЗПП („Службени гласник РС“ 55/14), на ревизијски цензус примењује се одредба члана 23. став 3. тог закона, по којој је ревизија дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу тог закона.

С обзиром да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 404. ЗПП.

**Председник већа-судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић